

JUSTYNYKA I GWIAZDKA

Justynka miała swoją ulubioną gwiazdkę na niebie. Codziennie wieczorem przed snem mówiła jej dobranoc.

Jednak gdy, pewnego wieczoru dziewczynka otworzyła okno, by jak zawsze pokiwać swojej gwiazdce na dobranoc. Gwiazdka chcąc mocniej zabłysnąć dla dziewczynki, pochyliła się i spadła na parapet okna.

Zrozpaczona gwiazdka zaczęła płakać, że nigdy już nie zaświeci na niebie.

Dziewczynce zrobiło się żal i próbowała pomóc swojej gwiazdce. Zabrała ją na ręce i ze wszystkich sił próbowała podrzucić gwiazdkę tak wysoko, aby zawisła na niebie. Jednak gwiazdka za każdym razem spadała na parapet okna.

Dziewczynka postanowiła zabrać gwiazdkę do swojego najlepszego przyjaciela słowika. Opowiedziała mu, dlaczego gwiazdka spadła i że chciałaby, aby znów zaświeciła na niebie. Więc zapytała się słowika:

- Słowiku, czy zaniósłbyś moją gwiazdeczkę z powrotem na niebo?

Słowik na to odpowiedział:

- Niestety Justynko nie jestem w stanie Ci pomóc. Jestem za słaby, żeby pofrunąć z gwiazdką aż do nieba, ale wiem kto może Ci pomóc. Idź do orła. Ma on silne skrzydła i na pewno pomoże twojej gwiazdce wrócić na niebo. Mieszka on na szczycie Kamiennej Góry.

Justynka po długiej wędrówce odnalazła orła. Opowiedziała mu historie która przydarzyła się jej ukochanej gwiazdce. Orzeł bardzo chciał pomoc, więc zabrał je na swój grzbiet i wzbił się najwyżej jak tylko potrafił. Niestety nie mógł wzbić się tak wysoko by gwiazdka mogła powrócić na niebo.

Gwiazdka zmartwiła się, że już nigdy nie zaświeci na niebie.

- Nie płacz gwiazdko. Pójdziemy do mojego znajomego pilota, który zabierze Cię wysoko na niebo! – powiedziała smutnej gwiazdce Justynka.

Dziewczynka zabrała więc gwiazdkę i poszły do pilota.

- Dzień dobry, panie pilocie- powiedziała Justynka.

- Witaj Justynko, co cię do mnie sprowadza? – zapytał pilot.

- Przyszłam, prosić żeby zawiózł pan moją ukochaną gwiazdkę z powrotem na niebo. Gdy dziś znów nie zawiśnie na niebie straci swój blask i nigdy już nie zaświeci dla mnie ani dla żadnego dziecka - poprosiła pilota dziewczynka.

- Oczywiście, pomogę wam – zgodził się pilot- nie martw się gwiazdko już dziś znów zabłyśniesz na niebie- pocieszył gwiazdkę, która była bardzo smutna.

-Powodzenia gwiazdko!- szepnęła dziewczynka przytulając gwiazdkę. Poczym pilot zabrał gwiazdkę i poleciał z nią aż do nieba, by znów mogła zabłysnąć.

I tak gwiazdka szczęśliwie wróciła na niebo. Odtąd nigdy już nie pochyła się tak mocno jak tamtego wieczoru, tylko pięknie świeci na dobranoc Justynce.

